

Pundita Ramabai *).

Det er nu ti Aar siden, Ramabai kom til Amerika; hun talte først i Boston, senere paa den store internationale Kvindekongres. Hendes Maal var at oprette en Skole, et Hjem for de Kvinder, der, som Enker efter Mænd af fornem Kaste, „high-caste widows“, gik helt til Grunde.

Først da Englænderne forbød dem at lade sig brænde med Mandens Lig, kom Sagen frem. Tidligere blev Hustruen ved Mandens Død smykket, feteret, beruset, bedøvet og brændt. Men endnu er en Enke, der overlever sin Mand, faktisk Familiens Slave. Hendes Ejendom er givet til en Værge, der, hvis hun har en Søn, bestyrer den, til denne er myndig; har hun en Datter, bliver Formuen gjemt til den Søn, denne muligvis engang i Tiden kan bringe til Verden.

*) I Aargang 1897, S. 111, findes en Artikel om Pundita Ramabais tidligere Liv af Anna Brosbøll.